

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شفاعت خواهی از اولیاء خدا

بخش «۲»

دوره یازدهم، شماره دهم

نام جزوه: شفاعت خواهی از اولیاءخدا (بخش ۲)

نویسنده: هیأت تحریریه موسسه در راه حق

ناشر: موسسه در راه حق

نوبت چاپ: مکرر

تاریخ چاپ: ۱۳۹۷ هـ ش

چاپخانه: سلمان فارسی

نشانی: قم، خیابان آیت الله مرعشی نجفی (ارم)

کوچه ۲۰ - پلاک ۱۰ - موسسه در راه حق

تلفن: ۲-۳۷۷۴۳۲۲۱ (۰۲۵)

www.darrahehaq.com

سامانه پاسخگویی پیامکی: ۱۰۰۰۲۲۲۳۳۳

رایگان

۴ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

فهرست مطالب

شفاعت در احادیث ۹

دوره یازدهم، شماره دهم / ۵

در بحث گذشته بیست و چهار آیه مربوط به شفاعت که ماده (ش - ف - ع) هم در آن‌ها ذکر شده بود مورد بررسی قرار داده شد و همان طور که گذشت به هفت گروه تقسیم گردید و از گروه ششم و هفتم آن‌ها اثبات شفاعت از نظر قرآن نتیجه گیری شد؛ اما باید دانست که آیات مربوط به اثبات شفاعت منحصر به آن‌ها نیست بلکه آیات زیر هم دلالت بر اثبات شفاعت در روز رستاخیز می نماید:

۱. وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا^۱

۶ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

ای پیامبر (صلی الله علیه وآله) در بخشی از شب،
نماز نافله شب را بخوان تا خدا ترا برای مقام
پسندیده ای برانگیزد.

«مقام محمود» آن موقعیت پسندیده رسول خدا
است که هر کس آن حضرت را در آن مقام ببیند او
را از جهت پیدا کردن چنین مقام حمد و ستایش
می کند و چه مقام و موقعیتی بالاتر از مقام شفاعت
که مایه ستایش تمام اهل محشر می گردد.

طبرسی می نویسد: مفسران اسلامی اتفاق نظر
دارند که مقصود از مقام محمود همان مقام شفاعت
است.^۱

دوره یازدهم، شماره دهم / ۷

و نیز از پیشوایان اسلام روایات فراوانی رسیده است که مقصود از «مقام محمود» در این آیه همان مقام شفاعت است.^۱

۲. الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ...؛^۲

حاملان عرش و کسانی که اطراف آن قرار دارند خدا را تسبیح و تمحید می کنند و به او ایمان دارند و برای اهل ایمان طلب آمرزش می کنند...

۱. در تفسیر درالمنثور سیوطی، ج ۴، ص ۱۹۷ و تفسیر برهان، ج ۲، صص ۴۴۰ - ۴۳۸ در این زمینه ده روایت نقل شده است.
۲. سوره غافر، آیه ۷.

۸ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

این آیه با صراحت کامل می گوید حاملان عرش الهی و کسانی که اطراف آن هستند برای افراد باایمان طلب آمرزش می کنند و از آنجا که زمان طلب آمرزش محدود به دنیا نشده است باید گفت این طلب آمرزش محدود به دنیا نیست و شامل روز رستاخیز نیز می گردد و یکی از معانی شفاعت دعای شفیع در حق شخص مورد شفاعت است.

۳. **وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ**^۱

در روز قیامت آن قدر پروردگار تو به تو عطا می کند که راضی گردی.

این آیه هم با کمک روایاتی که در ذیل وارد شده، مربوط به شفاعت است. یعنی آن قدر خدای

۱. سوره الضحی، آیه ۵.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۹

متعال به واسطه شفاعت رسول اکرم، گناهکاران
بایمان را می‌بخشد که رسول گرامی راضی شود.^۱

شفاعت در احادیث

پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) و جانشینان راستین
وی به پیروی از قرآن مجید موضوع شفاعت را در
سخنان خود یاد کرده و آن را به صورت یک اصل
مسلم اسلامی که دارای حدود و شرایطی می‌باشد
بیان نموده‌اند.

روایات مربوط به شفاعت بیش از آن است که
بتوان در چند صفحه گردآوری کرد و ما در اینجا
تعداد چهل حدیث از احادیث این موضوع را که

۱. به تفسیر مجمع‌البیان، ج ۵، ص ۵۰۵ و برهان، ج ۴،
ص ۴۷۳ مراجعه شود.

بیشتر آن‌ها از رسول خدا و در کتاب‌های اهل تسنن یاد شده را انتخاب و نقل می‌کنیم و چون این روایات از نظر اثبات اصل شفاعت متواتر و قطعی است دیگر نیازی ندارد که در سند آن‌ها بحث و گفتگو کنیم. آری اگر روایتی دارای نکته‌ای باشد که در دیگر احادیث موجود نباشد، اثبات آن نکته به اثبات صحت سند آن روایت بستگی خواهد داشت.

در انتخاب روایات سعی شده است از آوردن روایات طولانی و نیز از آوردن روایاتی که مربوط به شفاعت در آخرت نبوده و نیز روایاتی که متن آن‌ها احتیاج به شرح و توضیح داشته خودداری شود و ضمناً روایات انتخاب شده هم گاهی تلخیص شده و

دوره یازدهم، شماره دهم / ۱۱

همان قسمتی را که مربوط به شفاعت مورد بحث بوده، ذکر نموده‌ایم.

۱. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

لكل نبی دعوة مستجابة فتعجل كل نبی دعوته و
انى اختبات دعوتى شفاعة لامتى فهى نائلة من مات
منهم لا یشرك بالله شیئاً؛^۱

خداوند بزرگ برای هر پیامبری دعای مستجابی
قرار داده است. پیامبران گذشته در همین دنیا از آن
استفاده کردند؛ اما من آن دعا را برای شفاعت کردن

۱. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۰ و در این کتاب‌ها به همین عبارت یا با مختصر تفاوت؛ مسند احمد، ج ۱، ص ۲۸۱؛ موطأ مالک، ج ۱، ص ۱۶۶؛ سنن ترمذی، ج ۵، ص ۲۳۸؛ سنن دارمی، ج ۲، ص ۳۲۸؛ صحیح مسلم، ج ۱، ص ۱۳۰؛ صحیح بخاری، ج ۸، ص ۸۳ و ج ۹، ص ۱۷۰.

۱۲ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

امت خود در آخرت نگاه داشته‌ام و شفاعت من نصیب افرادی از امت خواهد شد که باایمان از دنیا بروند و مشرک نباشند. (زیرا شرک مانع از شفاعت می‌گردد).

۲. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

اعطیت خمساً... و اعطیت الشفاعة فاخرتها

لامتی فهی لمن لا یشرک بالله شیئاً؛^۱

خداوند بزرگ به من پنج امتیاز اعطا کرده

است. یکی از آنها شفاعت است که آن را برای امت

۱. مسند احمد، ج ۱، ص ۳۰۱ و به همین عبارت یا با مختصر تفاوت در این کتاب‌ها: سنن نسائی، ج ۱، ص ۱۷۲؛ سنن دارمی، ج ۱، ص ۳۲۳ و ج ۲، ص ۲۲۴؛ صحیح بخاری، ج ۱، صص ۹۲ و ۱۱۹؛ مسند احمد، ج ۴، ص ۴۱۶.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۱۳

خود نگاه داشته‌ام. شفاعت برای کسانی است که مشرک نباشند.

۳. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

شفاعتی نائله ان شاء الله من مات لا یشرك بالله

شیئاً؛^۱

شفاعت من به خواست خدا به کسانی می‌رسد

که باایمان از دنیا بروند و مشرک نباشند.

۴. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

قوله: عسی ان یبعثک ربک مقاماً محموداً، هو

المقام الذی اشفع لامتی فیه؛^۲

۱. مسند احمد، ج ۲، ص ۴۲۶.

۲. مسند احمد، ج ۲، ص ۵۲۸ و با مختصر تفاوت در ج ۲،

صص ۴۴۴ و ۴۷۸ و در سنن ترمذی، ج ۴، ص ۳۶۵.

۱۴ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

مقام محمود که در آیه ۸۲ سوره بنی اسرائیل آمده است، همان مقامی است که در آن برای امتم شفاعت می‌کنم.

۵. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

انا اول شافع و اول مشفع؛^۱

من نخستین کسی خواهم بود که شفاعت می‌کند و اولین کسی خواهم بود که شفاعت او پذیرفته می‌شود.

۶. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

شفاعتی لمن شهد ان لا اله الا الله مخلصاً
یصدق قلبه لسانه و لسانه قلبه؛^۲

۱. سنن ترمذی، ج ۵، ص ۲۴۸؛ سنن دارمی، ج ۱، ص ۲۷

- ۲۶.

۲. مسند احمد، ج ۲، ص ۳۰۷ و ۵۱۸.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۱۵

شفاعت من برای کسی است که به خدای یگانه
ایمان داشته باشد و زبان و قلبش یکی باشد.

۷. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

ان شفاعتی يوم القيامة لاهل الكبائر من امتی؛^۱

شفاعت من در روز قیامت برای کسانی از امتم
خواهد بود که مرتکب گناهان بزرگ شده باشند.

۸. پیامبر (صلی الله علیه وآله) در ضمن حدیثی

فرمود:

رایت ما تلقی امتی بعدی (ای من الذنوب)

فسألت ان یولینی شفاعة يوم القيامة فیهم ففعل...؛^۲

۱. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۱ و در این کتابها با مختصر

تفاوت: مسند احمد، ج ۳، ص ۲۱۳؛ سنن ابی داود، ج ۲، ص

۵۳۷؛ سنن ترمذی، ج ۴، ص ۴۵.

۲. مسند احمد، ج ۶، ص ۴۲۸.

۱۶ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

چون دیدم که امت من از پس من به گناه آلوده می شوند از خدای متعال خواستم که به من مقام شفاعت بدهد تا در روز قیامت برای آن ها شفاعت کنم و خدای متعال هم خواسته مرا برآورد.

۹. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

اسعد الناس بشفاعتی يوم القيامة من قال لا اله الا الله خالصاً من قلبه او نفسه؛^۱

بیش از همه، کسانی به شفاعت من در روز قیامت خوشبخت می شوند که قلباً و از روی اخلاص به خدا ایمان داشته باشند.

۱۰. پیامبر (صلی الله علیه وآله) در ضمن حدیثی

فرمود:

۱. صحیح بخاری، ج ۱، ص ۳۶.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۱۷

انا اول شافع فى الجنة؛^۱

من اولین کسی هستم که درباره بهشت شفاعت

می کند.

۱۱. پیامبر (صلی الله علیه وآله) در ضمن حدیثی

فرمود:

شفاعتی لكل مسلم؛^۲

هر کس مسلمان باشد از شفاعت من بهره مند

خواهد شد.

۱۲. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

اذا كان يوم القيامة كنت امام النبیین و خطیبهم و

صاحب شفاعتهم غیر فخر؛^۱

۱. صحیح مسلم، ج ۱، ص ۱۳۰؛ سنن دارمی، ج ۱، ص ۲۷.

۲. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۴.

۱۸ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

هنگامی که قیامت بر پا شود من پیش رو پیامبران و سخنگوی ایشان و صاحب شفاعت ایشان خواهم بود. ولی به خاطر داشتن این مقام ها به کسی فخر نمی کنم.

۱۳. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

انا سید ولد آدم... و اول شافع و اول مشفع و

لا فخر...؛^۲

من آقای فرزندان آدمم... و اولین کسی هستم که شفاعت خواهد کرد و اولین کسی هستم که

۱. سنن ترمذی، ج ۵، ص ۲۴۷؛ سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۳.

۲. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۰ و با مختصر تفاوت در صحیح مسلم، ج ۷، ص ۵۹؛ مسند احمد، ج ۲، ص ۵۴۰.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۱۹

شفاعت او پذیرفته خواهد شد. ولی (برای داشتن این مقام ها به کسی) فخر نمی کنم.

۱۴. پیامبر(صلی الله علیه وآله) فرمود:

انى لارجوان اشفع يوم القيامة عدد ما على الارض
من شجرة و مدرة؛^۱

من امیدوارم که به عدد درختان و کلوخهائی که
روی زمین است در روز قیامت (از مسلمانان)
شفاعت کنم.

۱۵. پیامبر(صلی الله علیه وآله) فرمود:

ليخرجن قوم من امتى من النار بشفاعتى يسمون
الجهنمين؛^۱

۲۰ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

گروهی از امتم به شفاعت من از آتش خارج می شوند و به نام «جهنمیان» نامیده می شوند. (یعنی بعض کسانی که اهل جهنم بودند در پرتو شفاعت رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) نجات می یابند).

۱۶. پیامبر (صلی الله علیه وآله) در ضمن حدیثی

فرمود:

خیرت بین الشفاعة و بین ان یدخل نصف امتی

الجنة فاخترت الشفاعة لانها اعم و اكفی؛^۲

۱. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۱۱۴؛ سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۳ و با مختصر تفاوت در مسند احمد، ج ۴، ص ۴۳۴؛ سنن ابی داود، ج ۲، ص ۵۳۷ و شاید ترجمه حدیث این باشد: گروهی از امتم که به این نام «جهنمی‌ها» نامیده می شوند به شفاعت من از آتش جهنم آزاد می شوند.

۲. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۱.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۲۱

مخیر شدم میان دو موضوع:

۱. شفاعت؛

۲. این که نیمی از امتم بهشتی باشند.

پس من شفاعت را برگزیدم. زیرا شفاعت

دامنه اش وسیع تر و برای نجات امت کافی تر بود.

۱۷. ابوذر می گوید:

صلی رسول الله (صلی الله علیه وآله) لیلۃ فقراً

بأیة حتی أصبح یرکع بها و یسجد بها، «ان تعذبهم فانهم

عبادک و ان تغفر لهم فانک انت العزیز الحکیم» فلما

اصبح قلت یا رسول الله ما زلت تقرء هذه الایة حتی

اصبحت ترکع بها و تسجد بها قال: انی سألت ربی

۲۲ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

عزوجل الشفاعة لامتی فاعطانیها فھی نائلة ان شاء الله
لمن لا یشرك بالله عزوجل شیئا؛^۱

شبى تا به صبح رسول گرامى (صلی الله علیه
وآله) نماز مى خواند و رکوع و سجود مى کرد و
پیوسته این آیه (سوره مائده) را مى خواند چون
صبح شد جهتش را پرسیدم پیامبر (صلی الله علیه وآله)
فرمود: من از پروردگرم عزوجل شفاعت امتم را
خواستم و او خواسته مرا برآورد.

پس شفاعت من به خواست خدا به کسانى
مى رسد که به هیچ گونه اى مشرک نباشند (و ایمان
خالص به خدا داشته باشند).

دوره یازدهم، شماره دهم / ۲۳

۱۸. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) در حدیثی

فرمود:

يشفع النبيون و الملائكة و المؤمنون فيقول
الجبار بقت شفاعتي؛^۱

پیامبران و فرشتگان و مؤمنان شفاعت می کنند
آنگاه خدای متعال می فرماید: شفاعت من باقی مانده
است. (یعنی گروهی از آنها که به شفاعتِ شفاعت
کنندگان نجات نمی یابند باز مشمول رحمت الهی
خواهند شد).

۱۹. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

ان الله يخرج قوماً من النار بالشفاعة؛^۱

۱. صحیح بخاری، ج ۹، ص ۱۶۰ و با مختصر تفاوت در مسند

احمد، ج ۳، ص ۹۴.

۲۴ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

خداوند گروهی را به وسیله شفاعت، شفاعت
کنندگان از آتش جهنم خارج می کند.

۲۰. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

یشفع یوم القیامة الانبیاء ثم العلماء ثم الشهداء؛^۲

روز قیامت به ترتیب پیامبران و سپس

دانشمندان و سپس شهیدان راه خدا شفاعت می کنند.

۲۱. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) ضمن

حدیثی فرمود:

۱. صحیح مسلم، ج ۱، ص ۱۲۲ و با مختصر تفاوت در صحیح

بخاری، ج ۸، ص ۱۴۳.

۲. سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۴۴۳.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۲۵

فیؤذن للملائكة و النبیین و الشهداء ان یشفعوا
فیشفعون و یخرجون من كان فی قلبه ما یزن ذرة من
ایمان؛^۱

پس اجازه داده می شود که فرشتگان و پیامبران
و شهداء شفاعت کنند، آن گاه آنان شفاعت می کنند و
هر کس را که حتی به قدر ذره ای از ایمان در قلب او
باشد از آتش جهنم خارج می کنند.

۲۲. پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود:

إذا میز اهل الجنة و اهل النار فدخل اهل الجنة
الجنة و اهل النار النار قامت الرسل فشفعوا؛^۲

۱. مسند احمد، ج ۵، ص ۴۳ با اختصار.

۲. مسند احمد، ج ۳، ص ۳۲۵.

۲۶ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

هنگامی که اهل بهشت و جهنم از هم جدا شوند و اهل بهشت به بهشت و اهل جهنم به جهنم جای گیرند در آن هنگام پیامبران به شفاعت می پردازند.

۲۳. پیامبر (صلی الله علیه وآله) ضمن حدیثی

فرمود:

يشفع الانبياء في كل من كان يشهد ان لا اله الا
الله مخلصاً فيخرجونهم منها؛^۱

پیامبران برای کسانی که از روی اخلاص به یگانگی خدا گواهی می داده اند شفاعت می کنند و آنان را از جهنم خارج می کنند.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۲۷

۲۴. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) در حدیثی

فرمود:

فیشفعون حتی یخرج من قال لا اله الا الله ممن
فی قلبه میزان شعیره؛^۱

آنگاه شفاعت می شوند تا آن که هر کس که
حتی یک جو ایمان واقعی داشته باشد از آتش جهنم
خلاص می شود.

۲۵. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

یشفع الشهید فی سبعین انساناً من اهل بینه؛^۲

۱. مسند احمد، ج ۳، ص ۳۴۵.

۲. سنن ابی داود، ج ۲، ص ۱۵ و با مختصر تفاوت در ضمن
حدیثی در مسند احمد، ج ۴، ص ۱۳۱ و سنن ترمذی، ج ۳،
ص ۱۰۶.

۲۸ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

شهِیدِ در راه خدا برای هفتاد نفر از
خویشاوندان خود شفاعت می کند.

۲۶. علی (علیه السلام) از پیغمبر گرامی نقل

می کند:

من تعلم القرآن (من قرأ القرآن) فاستظهره فاحل
حلاله و حرّم حرامه ادخله الله به الجنة و شفّعه فی
عشرة من اهل بيته كلهم قد و جبت له النار؛^۱

کسی که قرآن را یاد بگیرد (کسی که قرآن را
بخواند) و آن را حفظ کند و حلال آن را حلال و
حرام آن را حرام بداند (مقید به احکام قرآن باشد)
خداوند او را به واسطه اهل قرآن بودن اهل بهشت

۱. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۲۴۵؛ سنن ابن ماجه، ج ۱، ص ۷۸.

مسند احمد، ج ۱، صص ۱۴۹ - ۱۴۸.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۲۹

قرار می‌دهد و شفاعت او را درباره ده نفر از خویشاوندانش که همه مستحق آتش باشند می‌پذیرد. ۲۷. از پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) ضمن حدیثی نقل شده است:

قال لخادمه ما حاجتك قال: حاجتي ان تشفع لي يوم القيامة قال و من ذلك على هذا قال ربي قال اما فاعني بكثرة السجود؛^۱

که به خادم خود فرمود: حاجت تو چیست؟

گفت: حاجتم این است که در روز قیامت مرا

شفاعت کنی.

فرمود: این مطلب را که به تو آموخت؟

۱. مسند احمد، ج ۳، ص ۵۰۰ و با مختصر تفاوت در ج ۴،

۳۰ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

گفت: پروردگارم (به دلم الهام شد)

فرمود: پس مرا با کثرت سجده بر این کار یاری کن. (عبادت تو موجب می شود من بهتر بتوانم تو را شفاعت کنم).

۲۸. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

من صلی علی محمد و قال اللهم انزلہ المقعد
المقرب عندک يوم القيامة و جب له شفاعتی؛^۱

هر کس بر محمد صلوات و درود بفرستد و بگوید: بار الها او را در روز قیامت به مقام قرب خود جای ده شفاعت من برای او واجب شود. (یعنی حتماً او را شفاعت می کنم).

۲۹. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

دوره یازدهم، شماره دهم / ۳۱

من قال حين يسمع النداء «اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة آت محمداً الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاماً محموداً الذي وعدته» حلت له شفاعتي يوم القيامة؛^۱

هر کس هنگامی که اذان را می شنود این دعا را «اللهم رب...» بخواند بر من لازم می شود در روز قیامت او را شفاعت کنم.

۳۰. پیامبر(صلی الله علیه وآله) فرمود:

إذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول ثم صلوا عليّ فإنه من صلّى عليّ صلوة صليّ الله عليه عشرّاً ثم

۱. صحیح بخاری، ج ۱، ص ۱۵۹ و با مختصر تفاوت در این کتاب ها: مسند احمد، ج ۳، ص ۳۵۴، سنن ابن ماجه، ج ۱، ←
→ ص ۲۳۹، سنن ترمذی، ج ۱، ص ۱۳۶، سنن نسائی، ج ۲، ص ۲۲، سنن ابی داود، ج ۱، ص ۱۲۶.

۳۲ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

سلوا الله عزوجل لی الوسيلة... فمن سأل الله لی
الوسيلة حلت علیه الشفاعة؛^۱

هنگامی که صدای مؤذن را شنیدید پس هر چه
او می گوید شما هم بگوئید (جمله های اذان را بازگو
کنید) سپس بر من صلوات بفرستید. زیرا هر کس
یک بار بر من صلوات بفرستد خدای متعال ده باربر او
درود و رحمت می فرستد. سپس از خدا برای من
مقام وسیله که (مقامی است بس بلند) بخواهید... هر
کس این مقام را برای من بخواهد شفاعت من به او
می رسد.

۳۱. پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) فرمود:

۱. سنن ابی داود، ج ۱، ص ۱۲۴؛ صحیح مسلم، ج ۲، ص ۴؛
سنن ترمذی، ج ۵، صص ۲۴۷ - ۲۴۶؛ سنن نسائی، ج ۲،
ص ۲۲؛ مسند احمد، ج ۲، ص ۱۶۸.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۳۳

انى لاشفع يوم القيامة فأشفع و يشفع علىّ فيشفع
و يشفع اهل بيتى فيشفعون؛^۱

من در روز قیامت شفاعت می‌کنم و شفاعتم
پذیرفته می‌شود و علی هم شفاعت می‌کند و شفاعت
او نیز پذیرفته می‌شود و اهل بیت من نیز شفاعت
می‌کنند و شفاعت آنان هم پذیرفته می‌شود.

۳۲. ابوذر و سلمان از پیامبر (صلی الله علیه وآله)

روایت می‌کنند:

قال رسول الله (صلی الله علیه وآله) ان الله
اعطانى مسألة فادّخرت مسألتى لشفاعة المؤمنين من
امتى يوم القيامة ففعل ذلك؛^۲

۱. مناقب ابن شهر آشوب، ج ۲، ص ۱۵ و با مختصر تفاوت در

مجمع البيان، ج ۱، ص ۱۰۴.

۲. امالی شیخ طوسی، ص ۳۶.

۳۴ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

که آن حضرت فرمود: خداوند به من یک درخواست برآورده عطا کرد (دعای مستجاب) پس من آن را برای شفاعت افراد باایمان امتم در روز قیامت نگاه داشتم و خدای متعال هم پذیرفت.

۳۳. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

... و من لم یؤمن بشفاعتی فلا اناله الله شفاعتی؛^۱

... و کسی که به شفاعت من ایمان نداشته باشد

پس خداوند او را به شفاعت من نمی رساند....

۳۴. پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمود:

الشفعاء خمسة القرآن و الرحم و الامانة و نبیکم و

اهل بیت نبیکم؛^۲

۱. بحار الانوار، ج ۸، ص ۳۴.

۲. مناقب، ج ۲، ص ۱۴.

دوره یازدهم، شماره دهم / ۳۵

شفاعت کنندگان پنج‌اند:

۱. قرآن؛

۲. خویشاوندان؛

۳. امانت؛

۴. رسول اکرم (صلی الله علیه وآله)؛

۵. اهل بیت (علیهم السلام).

۳۵. پیامبر (صلی الله علیه وآله) در ضمن حدیثی

فرمود:

ایما امرأة صلّت فی الیوم و اللیلة خمس صلوات

و صامت شهر رمضان و حجت بیت الله الحرام و زکت

۳۶ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

مالها و اطاعت زوجها و والت علیاً بعدی دخلت الجنة
بشفاعة بنتی فاطمة؛^۱

هر زنی که نمازهای پنجگانه اش را بخواند و
روزه ماه رمضان را بگیرد، در صورت استطاعت به
زیارت خانه خدا برود و زکات مالش را بدهد و از
همسرش اطاعت کند و پس از من علی را به امامت
قبول داشته باشد. چنین زنی به شفاعت دخترم فاطمه
وارد بهشت خواهد شد.

۳۶. امام حسن (علیه السلام) می فرماید:

... انّ النبیّ (صلی الله علیه وآله) قال... و امّا

شفاعتی ففی اصحاب الكبائر ما خلا اهل الشرك و
الظلم؛^۱

دوره یازدهم، شماره دهم / ۳۷

...که پیامبر (صلی الله علیه وآله) فرمودند: امّا شفاعت من درباره کسانی است که مرتکب گناهان بزرگ شده باشند، غیر از کسی که اهل شِرک و ظلم باشد.

۳۷. امام صادق (علیه السلام) فرمود:

من انکر ثلاثة اشياء فليس من شيعتنا:

المعراج؛

و المسائلة فى القبر؛

و الشفاعة؛^۲

هر کس سه چیز را انکار کند، از شیعیان ما

نیست:

۱. بحار الانوار، ج ۸، ص ۳۹، حدیث ۱۸.

۲. بحار الانوار، ج ۸، ص ۳۷ از امالی صدوق (رحمه الله).

۳۸ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

۱. معراج؛

۲. سؤال قبر؛

۳. شفاعت.

۳۸. امام صادق (علیه السلام) در ضمن حدیثی

فرمود:

یا معشر الشیعة فلا تعودون و تتکلون علی
شفاعتنا فوالله ما ینال احد شفاعتنا اذا ركب هذا (زنا
مورد بحث بوده) حتی یصیبه الم العذاب و یری هول
جهنم؛^۱

ای گروه شیعیان به اتکاءِ شفاعت ما گناه نکنید.
زیرا به خدا سوگند شفاعت ما به کسانی که (مثلاً)
مرتکب زنا شده باشند نمی‌رسد. الا پس از آن که

۱. اصول کافی، ج ۵، ص ۴۶۹ و من لایخصره الفقیه، ج ۴،

دوره یازدهم، شماره دهم / ۳۹

(مدتها) عذاب‌های دردناک الهی را بچشند و هول
و ترس جهنم را ببینند.

۳۹. امام صادق(علیه‌السلام) فرمود:

انّ شفاعتنا لاتنال مستخفاً بالصلاة؛^۱

همانا شفاعت ما نمی‌رسد به کسی که نماز را

سبک بشمارد (و اهمّیت به او کم دهد).

۴۰... فقلت للرضا(علیه‌السلام) یا بن رسول

الله(صلی‌الله‌علیه‌وآله) فما معنی قول الله عزوجل: (و

لايشفعون الا لمن ارتضى) قال: لايشفعون الا لمن

ارتضى الله دينه؛^۲

امام هشتم در معنی آیه یادشده فرمود:^۳

۱. من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۳۳، حدیث ۱۹.

۲. بحارالانوار، ج ۸، ص ۳۴ از عیون و امالی.

۳. سوره الانبیاء، آیه ۲۸.

۴۰ / شفاعت خواهی از اولیاء خدا (بخش ۲)

شفاعت نمی کنند مگر کسانی را که خداوند
دین آنها را پسندیده باشد.

پایان